

Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2014 r. – FESI przeciwko Radzie**(Sprawa T-134/10) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dumping — Rozszerzenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i z Chin na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego z Makau — Stowarzyszenie reprezentujące importerów niezależnych — Brak indywidualnego oddziaływania — Akt prawny wymagający środków wykonawczych — Niedopuszczalność)**

(2014/C 135/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vermulst i Y. Van Gerven)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Berrischa i N. Chesaitesa, barrister, następnie J. P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i M. França, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 10 marca 2014 r. – Magnesitas de Rubián i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-430/10) ⁽¹⁾****(Środowisko naturalne — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich zmniejszanie — Dokument referencyjny w sprawie najlepszych dostępnych technik w przemyśle cementowym, przemyśle wapienniczym i przemyśle tlenku magnezu — Wniosek o umorzenie postępowania — Oddalenie — Cofnięcie skargi — Wykreślenie)**

(2014/C 135/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Hiszpania); Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Hiszpania) i Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalliftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro, S. Petrova i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, żądanie stwierdzenia nieważności rozdziału 3 dokumentu referencyjnego w sprawie najlepszych dostępnych technik w przemyśle cementowym, przemyśle wapienniczym i przemyśle tlenku magnezu (Dz. U. C 166, s. 5), zatytułowanego „Przemysł tlenku magnezu (produkcja metodą suchą z wydobywanego naturalnego magnezytu)”, a także odesłań do przemysłu tlenku magnezu we wspomnianym dokumencie oraz, tytułem ewentualnym, żądanie stwierdzenia nieważności pkt 3.5.5.4 wspomnianego dokumentu.

Sentencja

- 1) Wniosek o umorzenie postępowania zostaje oddalony.
- 2) Sprawa T-430/10 zostaje wykreślona z rejestru Sądu.
- 3) *Magnesitas de Rubián, SA, Magnesitas Navarras, SA i Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* pokrywają poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 10 marca 2014 r. – Magnesitas de Rubián i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-158/11) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich zmniejszanie — Decyzja indywidualna zawarta w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2010/75/UE — Wniosek o umorzenie postępowania — Oddalenie — Cofnięcie skargi — Wykreślenie)

(2014/C 135/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Hiszpania); Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Hiszpania); Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo M. Gómez-Leal, I. Anagnostopoulou i L. Visaggio, następnie M. Gómez-Leal i M. Visaggio, pełnomocnicy); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Florindo Gijón i K. Michael, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Alcover San Pedro i L. Banciella Rodríguez-Miñón, następnie S. Petrova i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji indywidualnej zawartej w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334, s. 17) w zakresie, w jakim ustanawia ona obowiązek przestrzegania przez państwa członkowskie konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik zawartych w pkt 3.5 dokumentu referencyjnego w sprawie najlepszych dostępnych technik w przemyśle cementowym, przemyśle wapienniczym i przemyśle tlenku magnezu (Dz.U. C 166, s. 5), przy określaniu warunków pozwoleń udzielanych przez właściwe organy instalacjom wytwarzającym tlenek magnezu wymagającym pozwolenia na mocy tej dyrektywy.

Sentencja

- 1) Wniosek o umorzenie postępowania zostaje oddalony.
- 2) Sprawa T-158/11 zostaje wykreślona z rejestru Sądu.